

מקבלת החלטות / גל נקדימון

ראש המועצה, חנן גינת, ידע שלא יבצע שינויים בכוח האדם בטרם תעבור שנה לכהונתו. כשניגש למשימה, התחיל מלמעלה והפתיע את כולם כשהודיע על מינויה של הדס שפירא לתפקיד מנכ"לית המועצה. אבל אף אחד לא הופתע יותר מהדס

היית בתנועת נוער?

"הייתי בתנועת נוער מד"צים (כבר אינה קיימת). אז כבר מגיל צעיר את רגילה להיות מאד עסוקה?"

"לא עסוקה - מעורבת. במשך כל חיי הבוגרים הקפדתי על שעות עבודה של שמונה-ארבע. ארבע-שמונה וחצי משפחה ובית, ומש-מונה וחצי - אני והאיש שלי. החיים החדשים שלי, כמנכ"לית, לא עומדים בלוח הזמנים הזה..."

מה חשבת והרגשת כשחנן הציע לך את התפקיד?

"הייתי בשוק! לא ציפיתי לזה; ובכל מקרה, הנחתי שהוא מדבר על תחילת עבודה בעוד כשנה, אבל חנן אמר - יש לך שבועיים להחזיר לי תשובה. מאותו הרגע לא ממש ישנתי (בערך עד היום) ונדרשו ארבעה ימים כדי שאביך שזאת הזדמנות של פעם בחיים וברור שהי תשובה היא כן."

האם חנן נימק בפניך את בחירתו?

"חנן אמר לי שישנם כמה דברים שהוא מעריך בי ובזכותם בחר אותי לתפקיד - יחסי אנוש טובים, דיוק, רגישות ומקצועיות וכן שחשובה לו בניית הנהגה צעירה ומתוך המועצה."

את חושבת שאת מוכנה לתפקיד?

"אי אפשר להיות מוכנה לתפקיד כזה. אני כן מרגישה שכל מה שעברתי בחיי הבוגרים - הדרך שעברתי מהצבא, העבודה בנמל, הפעילות ביישוב והעבודה במועצה, ההתמודדויות שחוויתי, האנשים שפגשתי - הובילו אותי להיות מוכנה לזמן ולמקום שבהם אני כבר לא רק של עצמי ושל המשפחה שלי."

תפקיד מנכ"לית המועצה, הגיע יחד עם התוכנות של גיל 40 ועם חשבון נפש, ממנו הבנתי שאת כל העשור האחרון הקדשתי לבנות שלי ולעבודה ושכבר 'סימנתי וי' על כל מה שרציתי, ושאלתי את עצמי - ומה עכשיו?"

אז מה עכשיו?

"החלטתי שעכשיו הזמן שלי לתת לסביבה, להשפיע, כך שבמובנים מסוימים, ההצעה הגיעה בזמן מאד נכון מבחינתי."

את ההחלטה הסופית קיבלתי בהתייעצות ושותפות עם איתמר, והחזרתי לחנן תשובה חיובית כבר אחרי ארבעה ימים."

מה האתגרים והקשיים שאת צופה ומצפה להם בהמשך?

"יש לי אותם כבר עכשיו - כל האתגרים כבר כאן."

אחד הקשיים שלי, בעיקר אחרי שנים של לוח זמנים קבוע, יחסית - אלה שעות העבודה הלא מסודרות והצורך להיות זמינה, במיוחד לאור שעות העבודה של חנן, שמצליח לייצר לעצמו 28 שעות עבודה-דה ביממה, עשרה ימים בשבוע..."

האתגר הכי גדול שלי, הוא בנושא העובדים במועצה והתמודדות עם סיטואציות רגישות וקבלת החלטות שמשפיעות על אנשים."

איך את חווה את המעבר עם הקולגות ממצב שבו את אחת מהעובדים למצב שבו את המנהלת שלהם?

"אני חווה את זה כהליך טבעי - עם אנשים שאני רגילה לעבוד איתם בשותפות, כיועצת, או כמלווה בנושאי תקציב, עכשיו אני ממשיכה ללוות אותם בנושאים שהם מתעסקים אתם. יש לי עניין לפתח ויש לי את ההכרות המוקדמת שנותנת לי את כל הכלים לעזור לאינטרס המשותף שלנו."

מה את מאחלת לעצמך בתפקיד?

"לעמוד בכל האתגרים, לפתח, לייצר. לחזק את תחושת השייכות והמוטיבציה של העובדים, את הקשר והתקשורת עם היישובים והתושבים, לקדם סביבת עבודה יצרנית, מאפשרת ומפתחת."

הדס שפירא יושבה בנחת על כסא חשבת המועצה, תפקיד בו החזיקה שלוש שנים וחצי, כאשר הודיע לה חנן גינת כי הוא מציע לה כסא אחר לגמרי. לדבריה "חנן פשוט בא יום אחד והטיל את הפצצה". הדס, ילידת ירושלים, גדלה באילת, למדה בגולדווטר, שירתה כמש"קית חינוך וידיעת הארץ באוגדה 252 ואחר כך כקצינת חינוך בחטמ"ר מנשה, סיימה לימודי תואר ראשון בכלכלה ומנהל עסקים בבאר-שבע, המשיכה לתואר שני במנהל עסקים, עם התמחות במי-מון ובדרך התחתנה עם ה"הייסקול סוויטהארט" שלה - איתמר. במהלך התקופה בה התגוררו בבאר-שבע, ובמקביל ללימודי התואר השני, עבדה הדס ככלכלנית בחברת "תרכובות ברום" (חברת בת של "כימיקלים לישראל") במשך שבע שנים. באותה תקופה נולדה בתם הבכורה - רון ועם לידתה של הבת השניה - אופק, החליטה המשפחה לחזור לעיר הילדות אילת, שם גם נמצאים הסבים והסבתות.

באילת, עבדה שבע שנים ככלכלנית בחברת נמל אילת, בתור ראש מדור תקציב, תמחיר ובקרה, אבל המשפחה לא מצאה את עצמה בעיר, וכאשר בשנת 2008 נפתח מכרז למגרשים בבאר-אורה, החליטה לייטו על שינוי כיוון, ובשנת 2012, כאשר הסתיימה בניית ביתם החדש - עברו ליישוב. ביישוב הצעיר עדיין לא היתה מערכת חינוך מסודרת לגיל הרך, והדס, שמגדירה את עצמה "פריקית של וועד דות", לקחה חלק בהקמת מערך החינוך לגיל הרך.

יש לי עניין לפתח ויש לי את ההכרות המוקדמת שנותנת לי את כל הכלים לעזור לאינטרס המשותף שלנו

"פריקית של וועדות...?"

"מאד חשוב לי להיות מעורבת, אז הייתי בוועד של כל גן וכי-תה של כל אחת משלוש בנותיי, בוועד בניין כשגרתי בבאר-שבע, בנמל הייתי חברה בכל הוועדות הקיימות, כמו תרבות, רכש, מכרזים ועוד. הייתי גם דירקטורית בהתנדבות בחברה הכלכלית אילת במשך שלוש שנים."

זאת גם הסיבה שעברתי לעבוד במועצה, למרות שכולם אומרים (ודי בצדק) שלא עוזבים משרה בנמל - היה לי חשוב להיות חלק מקבלת ההחלטות בחבל. נוצרו כאן דברים יש מאין, למשל, נוצר יישוב וזה תהליך מדהים."

אז עזבת את הנמל לטובת המועצה?

"התפרסם מכרז למשרת חשבת המועצה ובית הספר, ולמרות הפרשי המשכורות לרעת המגזר הציבורי, נגשתי למכרז, בתקווה לזכות בו."

אני חייבת לשאול - למה?

"זו היתה הזדמנות להיות חלק מהגוף המשפיע בחבל הארץ המדיהים שאני שייכת אליו. היתה לי הכרות מוקדמת עם ההנהלה של המועצה, מכיוון שלקחתי חלק בהקמה של מערך החינוך בגיל הרך בבאר-אורה, והערכת מאד את ההנהלה ואת הפעילות שלה - בתחום הזה ובתחומים אחרים. בכלל, הייתי מאד מחוברת לתהליכים שקורים בחבל."

רצית להיות מנהלת, בתחום כלשהו? אי-פעם?

"מעולם לא. תמיד רציתי בדיוק את מה שעשיתי באותו רגע."

כשהדס נשאלת - איזו מין תלמידה היא היתה בבית הספר, התשובה שלה היא מעין אגרון (תזאורוס) וכוללת את ההגדרות "חרוצה, חרשנית, שקדנית..."